

cussion, saaledes som det ogsaa viser sig, han har gjort. Jeg troer, at, naar hans Uttringer idag foreligge os paa Brent, og vi noget nøiere og omhyggeligere kunne drøfte dem, vilde de frembyde et rigt Stof til at vurdere, hvorledes den ærede Justitsminister, idet Mindste for sit Bedkommende, opfatter sin Opgave med Hensyn til Fæstebefolkningens Udvikling og Opkomst, der for en Deel, navnlig for de offentlige Stiftelses Bedkommende, ligger under ham, og jeg troer, at den Tid, vi have anvendt paa denne Discussion, saaledes ikke vil blive ganske ufrugtbart.

Formanden: Jeg troer i Anledning af den ærede Rigsdagsmands Foredrag ikke at burde tilbageholde en kort Bemærkning, for at undgaae at gjøre mig skyldig i en Inconsequents med Hensyn til Overholdelsen af den her tilstedelige Omtale af Landstingets Forhandlinger. Den ærede Rigsdagsmand anførte nemlig nogle Uttringer af den forrige Regjerings Generalprocureur, men jeg er imidlertid i nogen Tvivl, om ikke disse Uttringer, istedetfor at være udtalte af den forrige Generalprocureur som Generalprocureur, snarere ere udtalte af ham som Landstingsmand. Skulde dette Sidste være Tilfældet, hvad jeg dog ikke veed med Bestemthed, vilde en sllig Omtale efter den tidligere angivne almindelige Regel jo ikke være tilstedelig.

B. Christensen: Jeg erkjender den ærede Formands Tilretteviisning; det var ganske vist til den ommeldte Mand's Uttringer, som de findes i Landstingstidenden, at jeg sigtede.

Monrad: Jeg kan ikke andet end tilraade Thinget at vedtage det foreliggende Lovforslag; jeg troer, at man deri maa see et Beviis for Justitsministerens Bestræbelser for at komme Tidsaanden imøde med Hensyn til Selveiendoms Fremme (B. Christensen: Ei!). Jeg finder ogsaa, at det er aldeles i sin Orden, at den ærede Justitsminister har forelagt denne Lov, efterat have været Bidne til, hvad her er passeret; thi allerede paa forrige Rigsdag fremkom der jo et lignende Lovforslag, som dengang gik frem og tilbage, og som nu, efter at det allerede paa andet Aar er gaaet tilbage fra Landstinget til Folkethinget og fra dette til Landstinget, endelig er blevet begravet paa

sidstnævnte Sted. Jeg finder det saaledes ganske naturligt, at Justitsministeren, efterat det har viist sig, at det omhandlede Forhold ikke har ladet sig ordne ad Lovgivningsveien, søger at gjøre det ad Bevillingsveien (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet.) ved navnlig at fjerne de uoverstigelige Hindringer, som paa enkelte Steder stille sig i veien for Selveiendoms Udbredelse. Jeg er ogsaa temmelig overbevist om, at saavel Bønderne som Godseierne paa disse Godser ikke kunne Andet end med Taknemmelighed modtage et Lovudkast, som aabner Afgang til ved frivillig Overenskomst at faae Selveiendom indført, idet man jo dog maa ønske, at Selveiendom i Regelen tilveiebringes ad den frivillige Veie. Jeg troer saaledes, at ethvert Middel, som giver Afgang dertil (Gleerup: Ikke ethvert Middel!), jo, ethvert Middel (En Stemme: Ikke et ulovligt!), nei, naturligviis ikke et ulovligt Middel, men ethvert lovligt Middel — og som saadant fremtræder den frivillige Overenskomst mellem Godseier og Bønde — ethvert saadant Middel troer jeg, at man skal gribe, for at fremme Selveiendom. Jeg skal derfor, som sagt, tilraade Thinget at stemme for denne Lov, idet jeg kun endnu skal tilføie, at man vilde komme i Modsigelse med tidligere Udtalelser, naar man ikke her modtog, hvad man kunde opnaae (Ja!).

J. G. Larsen: Jeg vilde, da jeg forlangte Ordet, have udtalt omtrent det Samme, som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig. Jeg troer ogsaa, at der ingen virkelig Grund er til at modsætte sig dette Lovudkasts Fremme; det gaaer ikke ud paa Andet end at ophæve nogle Bestemmelser i enkelte Crectionsbreve, som staae i den stærkeste Strid med Aanden af visse Grundlovsbestemmelser, nemlig med den Bestemmelse i Grundloven, som vil, at Fideicommissgodser skulle snarest muligt isølge en almindelig Lov kunne gaae over til fri Eiendom, og med den Bestemmelse, der vil, at, saalænge en saadan Lov ikke er udkommen, skal det Samme kunne opnaaes ved Bevillinger paa den hidtil brugelige Maade. De særegne Bestemmelser i visse Crectionsbreve, hvortil nærværende Lovforslag har Hensyn, ere indførte af vedkommende Dprettere, for, saavidt muligt,